

Претседателя. Ти какво знаешъ?

II свидетелъ. (Като се навежда да чуе). Недочувамъ. Какво каешъ?

Претседателя. Предъ сждъ се не лъже. Кажи само какво си чулъ!

II свидетелъ. Недочувамъ.

Претседателя. Какъ недочуваешъ!

II свидетелъ. Какво каза?

Претседателя. Стига толкова. Съ глухи свидетели нѣма защо да си губимъ времето. Свидетеля е призованъ да каже какво е чулъ, а не какво е видѣлъ. А щомъ не чува! Расилень, покажи на свидетеля де да седне и извикай третия свидетелъ.

(Влиза III-я свидетелъ. Върви бърже и прави бързи движения).

Претседателя. Какво ще разправите по дѣлото?

III свидетелъ. (Говори съ пискливъ гласъ и много бърже). Азъ, господинъ Предателю. . .

Претседателя. Азъ не съмъ предателъ, а пред се-датель.

III свидетелъ. Знамъ. Ако си предателъ, нѣмаше да бждете на такова високо мѣсто.

Претседателя. Говори бавно, че да те разбирамъ.

III свидетелъ. (Почва бавно, но като се забравя, продължава по навикъ). Азъ виждахъ господинъ Дрангазовъ (пакъ забърква). Идваше съ една жена въ кабарето. Пиятъ, смѣятъ се; той ѝ държи ржката; тя го закача и. . .

Претседателя. (Пресича го). Чакай, чакай! По-бавно, де. Не ти се разбира.